

РЕШЕНИЕ

№ 5570

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 14.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3157** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Г. С. К., чрез адвокат Р. Д. с адрес за призоваване от [населено място], [улица], партер срещу Заповед № 8121к-1521/10.03.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 106 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващата.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че при извършеното съкращение административният орган не е взел предвид факта, че оспорващият притежава необходимата професионална компетентност и опит, необходими за заемане на длъжността. Инвокирани са доводи, че със Заповед № 8121К-1299/08.03.2022 г. е утвърден нов щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” – МВР, наричана по-надолу за краткост само Дирекцията и са извършени вътрешни промени в администрацията на дирекцията, считано от 14.03.2022 г., без да е променена нормативно системата от функции, задачи и изисквания, които са ѝ възложени за изпълнение. Твърди се, че са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, изразяващи се в нарушение на чл. 14 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията, наричана за краткост по-надолу само Наредбата, съгласно който промените в длъжностното разписание могат да се правят само след изготвянето на мотивиран

писмен доклад, какъвто липсва. В случая липсва и разглеждане на този доклад от страна назначената по чл. 106а от ЗМВР комисия. На следващо място се твърди, че не е налице реално съкращаване на длъжността, защото не прекратено извършването на специфичните за нея функционални задължения. С промените в длъжностното разписание, в сила от 14.03.2022 г., ръководеният от жалбоподателката отдел „Управление на държавната собственост и строителство” е реорганизиран, като двата основни сектора в него – „Държавна собственост” и „Жилищно настаняване” са обединени в един сектор – „Държавни имоти и жилищно настаняване”, включен в отдел „Административен”. В новосформирани отдели са преместени служители в закритите сектори на ръководения от жалбоподателката закрит отдел. Според оспорващата, понятието „длъжност в администрацията” обхваща два основни белега: 1. Нормативно определена позиция и 2. Система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. В случая, нито длъжността „Началник на отдел”, е премахната изцяло от структурата на МВР, нито са премахнати специфичните задължения, характерни за изпълняваната от жалбоподателката длъжност до съкращаването ѝ, което прави процесната заповед незаконосъобразна. В жалбата се сочи, че административният орган не е спазил целта на закона. След като всички служители в отдел „Управление на държавната собственост и строителство” са преназначени в други отдели, а само К. е съкратена, то най-вероятно целта е била именно тя, персонално да бъде уволнена. Соци се, че няколкократно е била съветвана от висши ръководители сама да се напусне. След като отказала, последвал натиск и лишаването ѝ от индивидуални парични награди. Била е командирована да изпълнява друга длъжност в СДВР за максимално предвидения в закона срок.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващата се явява лично. Упълномощеният от нея адвокат Д. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Министъра на Вътрешните Работи не се явява. Пълномощникът му юриконсулт М. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Представени са допълнителни писмени бележки. В тях се сочи, че е не са налице релевираните от жалбоподателката нарушения на административно-производствените правила. Спазено е изискването на чл. 14 от Наредбата, защото за извършеното съкращение на отдел „Управление на държавната собственост и строителство” и реорганизация е налице доклад от Директора на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, в рамките на която се е намирал ръководения от К. отдел „Управление на държавната собственост и строителство”. По отношение на липсата на обсъждане на този доклад от комисията по чл. 106а от ЗМВР, пълномощникът на ответника намира, че това не е задължително, предвид използвания от законодателя глагол „може” в посочената норма. При извършената реорганизация е намален реално броя на отделите в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” и видно от новото длъжностно разписание, броят на началниците на отдели съответства на броя на останалите отдели в рамките на Дирекцията. На последно място се сочи, че реорганизацията не е извършена самоцелно, защото видно от докладната записка на Директора на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, това е станало с цел оптимизиране на работата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, оспорващата е заемала длъжността „Началник на отдел” „Управление на държавната собственост и строителство”, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” на МВР.

Видно от докладна записка рег. № 5785р-6825 от 04.03.2022 г. (л. 341) до Министъра на вътрешните работи, изготвена от Директора на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, е предложено утвърждаване на нов щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, във връзка с необходимостта от промяна в организацията и дейността на работа на дирекцията, като с предложената промяна се цели оптимизиране на дейността ѝ за по-добро изпълнение на възложените ѝ функции.

Промяната се състои в следното: Отдел „Автотранспорт” се закрива и се създава нов сектор „Автотранспорт” в отдел „Материално-техническо осигуряване”, отдел „Почивно дело” и отдел „Обществено хранене” се закриват и се създава нов отдел „Социални дейности”, отдел „Управление на държавната собственост и строителство” се закрива, като сектор „Капитално строителство и ремонти” се създава в отдел „Материално-техническо осигуряване”, сектори „Държавна собственост” и „Жилищно настаняване” се закриват и се създава сектор „Държавни имоти и жилищно настаняване” в отдел „Административен”.

Предложено е създаването на шест отдела, вместо съществуващите до момента седем, а именно отдел „Материално-техническо осигуряване”, отдел „Социални дейности”, отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите”, отдел „Контролни дейности”, отдел „Финансиране и материална отчетност” и отдел „Административен”, като последният се състои от сектор „Координация и административно обслужване”, сектор „Човешки ресурси”, сектор „Правно-нормативно обслужване” и сектор „Държавни имоти и жилищно настаняване”.

Към докладната записка е приложен проект на щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”.

Със Заповед № 8121к-1299 от 08.03.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, на основание чл. 33, т. 9 и чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, т. 10 от заповед № 8121з-214/24.02.2015 г. относно определяне на ред за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатовете на структурите по чл.37 от ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33, т. 7 от ЗМВР и докладна записка № 5785р-6825/ 04.03.2022 г. е утвърден нов щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, като отдел „Управление на държавната собственост и строителство” е закрит.

Във връзка с извършената промяна на Г. К. на 10.03.2022 г. е връчено предизвестие рег. № 8121р-4774/10.03.2022 г. за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, считано от 14.03.2022г., поради съкращаване на длъжността.

По делото са приети като доказателства утвърден със Заповед № 8121к-391/26.01.2017 г. щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” и Заповед № 8121к-8945/20.07.2021 г., Заповед № 8121к-3736/17.02.2021 г., Заповед № 8121к-7558/25.06.2020 г., Заповед № 8121к-9159/09.05.2019 г., Заповед №

8121к-7048/15.03.2019 г. и Заповед № 8121к-10768/23.11.2018 г. на министъра на вътрешните работи за неговото изменение, както и утвърденият със заповед № 8121к-1299/08.03.2022г. щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“.

Приети са заповеди за изменение и допълнение на функционални задължения и организационна структура на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“.

Като доказателства са представени и приети поименно щатно разписание на длъжностите в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ към 28.02.2022 г. и към 14.03.2022 г. – преди и след издаването на оспорваната заповед.

Като част от административната преписка е представено досието на жалбоподателката, включително длъжностна характеристика за длъжността „Началник на отдел“ в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“.

Вземайки предвид измененията в длъжностното разписание Министърът на вътрешните работи е издал оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е получена лично от Г. К. на 11.03.2022 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 24.03.2022 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 108, изр. първо от ЗДСл, служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването. В случая заповедта, с която служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено е издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 33, т. 7 от ЗМВР, министерството на вътрешните работи се ръководи от министър, който управлява човешките ресурси и създава и закрива звена, извън тези, създадени със закона. Според чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР служителите на МВР са държавни служители. В чл. 158 от ЗМВР е предвидено, че министърът на вътрешните работи е орган по назначението на държавните служители в МВР. Следователно, той, в качеството си на орган по назначаване, е компетентен да изменя и прекратява служебните правоотношения на държавните служители.

Съгласно чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, Министърът на вътрешните работи утвърждава функционалните задължения, организационните структури и щатовете на структурите по чл. 33, т. 7 и чл. 37, т.е. той може да управлява човешките ресурси, и създава и закрива звена, извън тези, създадени със закона.

Видно от чл. 11, ал. 2, т. 7 от Правилник за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ е дирекция в рамките на специализираната администрация в

МВР, а според чл. 85а от същия Правилник, тя е структура на МВР за извършване на материално-техническо осигуряване на структурите на МВР и социално обслужване на служителите на МВР. Процесната Дирекция, не е създадена със закона за МВР, следователно попада в приложното поле на чл. 33, т. 7 от ЗМВР.

На основание на посочените норми, компетентният административен орган в лицето на Министъра на вътрешните работи е утвърдил и длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, в сила съответно към 28.02.2022 г. и към 14.03.2022 г. – преди и след издаването на оспорваната заповед. Видно от тези разписания е закрит целия отдел „Управление на държавната собственост и строителство”.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Съдът намира, че цитираните норми, дефиниращи понятието „длъжност в администрацията”, могат да се приложат по аналогия, когато става въпрос за държавни служители в системата на МВР. Според утвърдения със Заповед № 8121к-1299 от 08.03.2022 г. щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, длъжността „началник на отдел” в дирекцията е с ранг II младши и за заемането ѝ се изисква образователна степен „магистър”.

По отношение на заеманата от жалбоподателката длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - тя е заемала длъжността „началник на отдел” „Управление на държавната собственост и строителство” в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”.

С влизането в сила на новия щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, утвърден със Заповед № 8121к-1299 от 08.03.2022 г., е извършено действително съкращение на отдел „Управление на държавната собственост и строителство” и на длъжността „началник” на същия отдел. По-горе бяха подробно изложени детайлите, свързани със закриването на отдели и преместването на сектори, в рамките на процесната администрация. Независимо от факта, че длъжността „началник на отдел” е продължила да съществува в рамките на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, специфичните за съкратената длъжност „началник на отдел” „Управление на държавната собственост и строителство” функции, не могат да се препокрият с функциите, специфични за длъжността „началник на отдел” на останалите и новообразуваните отдели в рамките на дирекцията. Намаляване на бройките за длъжността „началник на отдел”, във връзка със закриването на броя на отделите в дирекцията, е една от формите на

премахване на длъжността като нормативно определена позиция.

Съдът не намира, че следва да обсъжда подробно заключението на допуснатата по искане на жалбоподателя съдебно-трудова експертиза, независимо от факта, че същото е мотивирано и задълбочено. В заключителната част не са направени изводи, за които са необходими специални знания, а по-скоро е проследена извършената реорганизация на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, съгласно приложените, приети и изброени по-горе писмени доказателства. Единствения извод, който съдът намира за относим към предмета на спора е този изложен в т. 3.12. от заключението. Според вещото лице, след извършен обстоен анализ на предоставените 4-ри броя длъжностни характеристики (ДХ с рег.№ 5785р-15121/02.06.2021 г. за отдел "Управление на собствеността и социалните дейности"), (ДХ с рег.№ 5785р-14882/20.05.2022 г. за отдел "Контролни дейности"), (ДХ с рег.№ УРИ5785р-10293/04.04.2022 г. за отдел "Обществени поръчки и контрол на договорите") и (ДХ с рег.№ УРИ5785р-10294/04.04.2022 г. за отдел "Социални дейности") не са констатирани съществени различия в записаните текстове между отделните длъжностни характеристики. Последните три длъжностни характеристики са утвърдени след направените промени в структурата и щата на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ със Заповед № 8121к-1299 от 08.03.2022 г.

Съдът не приема направения извод, защото той е твърде общ. Внимателния прочит на длъжностните характеристики, особено в частта „преки задължения“ за длъжността, води до извода, че са налице значими различия. Броят на преките задължения за началника на отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ е 34, докато за длъжностите „началник на отдел“ на другите описани отдели е съответно 10, 14 и 35. В длъжностната характеристика за длъжността „началник на отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ се съдържат задължения, които съдът намира за особено специфични за длъжността и липсващи в останалите длъжностни характеристики, а именно, че държавният служител, заемащ тази длъжност ръководи, контролира, отговаря за дейностите по придобиването, управлението и ползването на имоти – публична държавна собственост и организира регистрацията и отчетността на имотите – публична държавна собственост, ръководи организацията по съставянето на актове за публична държавна собственост, организира съхранението на документите, установяващи правото на собственост и нейните реквизити, ръководи, контролира и отговаря за дейностите по разпореждането с имоти – частна държавна собственост и т.н.

Изложеното потвърждава направения по-горе извод, че длъжността на жалбоподателката, след направената реорганизация и съкращаване, вече не съществува и като система от функции, задължения и изисквания.

Неоснователно е наведеното в жалбата оплакване за допуснато нарушение на чл. 14 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията преди издаването на Заповед № 8121к-1299 от 08.03.2022 г. По делото е представена докладна записка рег. № 5785р-6825 от 04.03.2022 г. до Министъра на вътрешните работи, изготвена от Директора на Дирекция

„Управление на собствеността и социални дейности”, е предложено утвърждаване на нов щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, във връзка с необходимостта от промяна в организацията и дейността на работа на дирекцията, като с предложената промяна се цели оптимизиране на дейността ѝ за по-добро изпълнение на възложените ѝ функции. Тази докладна записка представлява писмен мотивиран доклад, в който е обоснована необходимостта от извършените промени в длъжностното разписание и за постигане на целите, посочени в чл. 14 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, а именно: адекватно изпълнение на функциите на административната структура или звено, по - добро изпълнение на целите на административната структура или звено и промяна в организацията и/или обема на работа. Докладната записка е съставена от ръководителя на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, който най-добре е запознат със дейността ѝ и може да направи най-адекватни предложения за оптимизация на работата ѝ.

Лишени от правна опора са и доводите в жалбата за нарушение на по чл. 106а от Правилника за устройството и дейността на МВР, доколкото в посочената разпоредба е предвидена възможност, но не и задължение за Министър на вътрешните работи да бъде подпомаган от комисия, която да разглежда въпроси, свързани с щатното и кадровото обезпечаване на структурите по чл. 37 ЗМВР. Няма и предвидено задължение за министъра на вътрешните работи да участва на такава комисия във всяка процедура по разглеждане на посочените въпроси. Служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено след изменение на щата, въз основа на докладна записка рег.№5785р-6825/04.03.2022г. и е съобразено с изготвените и изменени функционални задължения и организационна структура на процесната дирекция.

Неоснователен е и довода, че в заповедта не са посочени фактическите основания за нейното издаване, което е нарушение на нормата по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК. Съдът намира, че фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение са описани в заповедта, като е конкретизирано материално-правно основание - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ - съкращаване на длъжността. Налице е и точно описание на заеманата от К. длъжност. Посочена е и датата, считано, от която се прекратява служебното правоотношение.

Органът по назначаването не е длъжен да посочи мотиви защо се закрива една или друга структура в подчинената му администрация, защото това е свързано в оптимизацията на нейното функциониране. Не подлежи на съдебен контрол и въпроса дали действително е целесъобразно съкращаването заеманата от жалбоподателката длъжност, с оглед на твърденията ѝ за оказан натиск сама да напусне и за това, че е лишавана от допълнително материално стимулиране. Както беше посочено направената реорганизация е свързано с по-доброто и оптимално функциониране на дирекцията, което изцяло зависи от преценката на ръководителя на съответната администрация.

В обхвата на оперативната самостоятелност на органа по назначението е да

извършва такива промени в длъжностното разписание с цел оптимизиране на работата в МВР. Съобразно предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл, органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол. Органът има интерес от най-ефикасно управление на дейността. В тази връзка неоснователни са доводите за несъответствие на обжалваната заповед с целта на закона.

Относно invoкираните оплаквания, че към момента на влизането в сила на новия щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ в някои от новосформираните отдели не е бил назначен титуляр на длъжността „началник на отдел“, съдът намира, че нито в ЗМВР, нито в ЗДСл съществува задължение за органа по назначаването да назначи на държавна служба на незаети длъжности, служители, чиято длъжност е била съкратена. Както беше посочено по-горе, един от двата елемента на понятието „длъжност в администрацията“ обхваща система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Не е логично, лице, изпълнявало до момента на съкращаването функции, характерни за определена длъжност, автоматично да бъде преназначено, на друга длъжност, за която са присъщи други функции.

Относно доводите, за липса на извършен подбор на служителите, между страните не се спори, че такъв подбор не е извършван. Органът по назначаване има право на необвързана от законови изисквания преценка за това кои от лицата, изпълняващи длъжности от предвидените за съкращение, да бъдат освободени. Подборът на служителите не е законово уредена процедура, която трябва да бъде проведена като част от производството за прекратяване на служебните правоотношения по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Извършването на подбора е въпрос на целесъобразност и тъй като има отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност, не се проверява от съда при оспорването на административния акт. Независимо от професионалния опит, придобитите квалификации и времето, през което служителят е работил в системата на държавната администрация, органът по назначаването има неподлежаща на съдебен контрол оперативна самостоятелност, при извършено съкращение на длъжностите да подбере служителите, които счита, че следва да останат на работа. Единствено ако са обявени предварителни критерии за подбор, съдът ще може да контролира доколко същите са били спазени. Съществуването на подобни предварителни критерии не се установи.

На последно място съдът намира за неоснователно оплакването, че с Заповед № 8121к-10395 от 30.08.2022 г. на Министъра на вътрешните работи е възстановена старата структура на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ и по-конкретно е възстановен отдел „Управление на държавната собственост и строителство“. Както беше посочено вече Министърът на вътрешните работи е компетентен да прави реорганизации в

съществуващи във ведомството структури, включително да открива и да закрива такива. С представената Заповед № 8121к-10395 от 30.08.2022 г. е утвърден нов щат на Дирекцията, като отдел „Управление на държавната собственост и строителство” се състои от три сектора – „Държавна собственост”, „Жилищно настаняване” и „Капитално строителство и ремонти”. Общият числен състав на отдела е 74. В съществувалия до 14.03.2022 г. са били обособени също три сектора „Държавна собственост”, „Жилищно настаняване” и „Инспекции за технически контрол и специализиран технически надзор и инвестиционна политика”. Общият числен състав на отдела е бил 95, т.е. в случая не е налице пълно съвпадение между структурата на закрития на 14.03.2022 г. отдел, чиито ръководител е била оспорващата и тази на новооткрития със Заповед № 8121к-10395 от 30.08.2022 г. От тази гледна точка съдът намира, че в случая не може да се е налице някаква злоупотреба с власт, свързана с целенасочено уволнение на Г. К..

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. Същата е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материално-правните разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител не е поискал такива, на същия на следва да се присъждат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. К., чрез адвокат Р. Д. срещу Заповед № 8121к-1521/10.03.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 106 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.